

HOMILIE DERDE ZONDAG VAN DE PAASTIJD A 2011

Hoop en teleurstelling hangen nauw met elkaar samen. Hoe hoger de verwachtingen gestemd zijn geweest, hoe pijnlijker de teleurstelling kan zijn. Iedereen kan daarover meepraten. Op Palmzondag werd Jezus toegejuicht als de komende Messias, de Koning. De apostelen genoten van het enthousiasme van de mensen. Hun dromen gingen toch nog in vervulling. Maar na goede vrijdag is hun droom volledig aan duigen gevallen. Iedereen zal moeten leren om teleurstelling te verwerken. Het beroep heeft je niet gebracht, wat je ervan had verwacht. Je bent misschien zelfs werkeloos geworden. En er zijn genoeg andere situaties te bedenken.

Wij kunnen dus goed meevoelen met die twee vrienden op weg naar Emmaüs. Ze zijn Jezus gevolgd met grote verwachtingen, maar nu zitten ze met een zware kater. Jezus was toch machtig in woord en daad in de ogen van God en heel het volk. Maar Hij is door de hogepriesters en overheden terechtgesteld met de zwaarste straf van de kruisdood als een vulgaire schurk. Met Hem is ook hun hoop op bevrijding verdwenen. Daarom weg uit dat akelige Jeruzalem waar hen zoveel herinnert aan die zwarte vrijdag. En onderweg draait die film maar door met die vele onopgeloste vragen. En altijd weer diezelfde vraag "Waarom?" Wie had dit kunnen voorspellen? Waarom? Waarom heeft God, dat zo laten gebeuren? Als er een rechtvaardige God is, dan had Hij toch moeten ingrijpen.

Ook wij kennen diezelfde ontgoocheling, die kwaadheid omdat we ons bedrogen voelen door God, door de Kerk, door mensen die wij als vrienden beschouwden. Onze verwachtingen zijn ingehaald door het leven dat meestal niet brengt wat we ervan verwachten. En dan kunnen we twee dingen doen: onszelf opsluiten in onverschilligheid en verongelijkheid, of wij proberen over de mislukking heen te kijken, met een open blik naar de toekomst en zijn uitdagingen en met een ontvankelijk hart. Want levenswijsheid krijgen wij niet van succesverhalen als alles van een leien dakje gaat, maar van die keren, dat wij ons hoofd hebben gestoten. Wij werden dan uitgedaagd te tonen wat we wel waard zijn.

De verongelijkte mens plooit terug op zichzelf en ziet niet, dat de verrezen Heer met ons meestapt. De woorden van hoop die Hij spreekt klinken hem/haar als wereldvreemd in de oren, maar niettemin zijn het de Bijbelverhalen. Zij vertellen ons, hoe God de mens schiep, hoe Hij hem met liefde omringt en hem zijn misstappen vergeeft. Hoe Hij hem redt uit de verdrukking, hoe Hij hem blijft voorgaan in het goede. Hoe Hij hem zo lief heeft, dat Hij Zijn Zoon gaf, die liefde is tot aan de kruisdood. Al die woorden zal de verongelijkte mens niet horen. En als de dag ten einde loopt, zal de verongelijkte mens Hem niet in zijn huis uitnodigen. Hij zal alleen verdergaan in het schemerdonker van het leven. Dat is wat er gebeurt als we kiezen voor onverschilligheid.

Maar als ons hart luistert en als we onze blik over de mislukking heen op het leven richten, zal Jezus zijn verhaal op het onze leggen. Zijn verhaal van liefde en zijn pijn, van vrede, vreugde maar ook teleurstelling.

En als we geboeid blijven luisteren naar zijn verhaal en het op ons leven leggen, dan zal Hij ons zijn weg van liefde wijzen, ook dan als die liefde pijn doet, ook dan als die liefde teleurstelling inhoudt. Dan zullen wij zeggen: "Blijf bij ons, Heer. Neem de duisternis weg en leer mij vertrouwen. Blijf bij mij en breek het Brood voor mij.

Morgen is moederdag. Elk jaar staat de tweede zondag van mei in het teken van moederdag. Het biedt kinderen de kans om mama eens goed in het zonnetje te zetten. Mama hoeft die dag niet te koken, niet op te ruimen, niet te commanderen en op die dag ook niet te preken. Mama heeft een feestdag. De commercie prijst deze dag heel bijzonder aan. Papa moet er dus op uit om iets voor zijn vrouw te kopen, maar zo gemakkelijk is dat natuurlijk voor hem niet, want zijn vrouw heeft zo'n eigen smaak. Hij kan waarschijnlijk beter te rade gaan bij zijn dochters, die de smaak van mama beter aanvoelen. Zij weten zeker iets te bedenken, waardoor mama er nog jeugdiger en hipper uitziet of minstens jeugdig blijft uitzien.

Kinderen verheugen zich op moederdag. Mama heeft in een kinderhart altijd toch een aparte plaats. Aan mama heeft het kind zijn/haar eerste lachje geschonken. Maar de maatschappij staat aan papa niet meer toe, dat hij zich aan de zorgtaken onttrekt. Nu heeft menige vader intussen geleerd om ook huisman te zijn. Vader zal het moeten leren. Het kindje is immers ook van hem.

Ik wens de mama's morgen een mooie dag. En samen met hen ook de papa's en de kinderen. Amen.